

Formandens mundtlige beretning.

Lad os holde en stille stund for de der gik bort i året der gæet.

Det er en stolt formand som i dag lyder velkommen. Man skal fejre sine sejre. Og det vil jeg gøre. Vi har deltaget i rigtig mange aktiviteter i 2018. Ikke kun i petanqueturneringer, men også i diverse andre arrangementer.

Mia Carlsson tog en bronzemedalje til EM i single. Stort tillykke til Mia og alle os andre. Mia reddede mesterskabssæsonen for Danmark.

Det er vigtigt for os, at vi holder os i den europæiske top. Og det gør vi. Både med resultaterne set over de seneste 5-10 år, og i det internationale samarbejde. Damernes nærmest faste medalje gennem de seneste næsten 10 år og herrernes seneste 5. plads i Madagaskar og i øvrigt kontinuerlige gode resultater. Lad os lige se bort fra resultaterne i år, som ikke levede op til tidlige år.

Henrik Tofts valg og arbejde med en international træneruddannelse i CEP bestyrelsen (det europæiske forbund), og vores fælles indsats i forbindelse med FIPJP's (det internationale forbund)s ansøgning til OL 2024 har været et godt resultat. Også vores landstræners gode kontakter i Frankrig betyder også i denne forbindelse en hel del. Dette tilsammen har gjort at vi i foråret blev udtaget til vel den fineste petanqueturnering i verden. Le Trophée L'Équipe. Nogen tænker. Hvordan kan den være finere end EM og VM. Tja. Den er i hvert fald hårdere. Alle de andre hold har nuværende eller tidligere verdensmestre på holdet. Omgivelserne for os alle er bedre. Underbringelsen som det hedder på militærsprog er meget bedre. Mad, hoteller, transport, banerne, dommerne, turneringsledelsen, og jeg ku blive ved. Og alt er betalt af arrangørerne inkl. rejsen. Godt og vel en hel uge varer arrangementet. Og med kampe i hele seks dage, som alle bliver optaget til brug for TV. Nogle af jer har måske set nogen af dem på YouTube.

Vigtigst af alt synes jeg. Vi faldt ikke igennem. Resultaterne blev bedre end nogen havde ventet og frygtet. Vi fik ros hele vejen rundt. Af arrangørerne, af TV-kommentatorerne. Af de frivillige som elskede os. Af det franske forbund. Så meget at vi allerede er inviteret med igen til næste år. Det er stort synes jeg. Er det pral. Måske. I disse trumpistiske tider går det vel. Selv i Danmark.

DGI samarbejdet

For et par uger siden blev DPF's samarbejde med DGI Petanque godkendt som et "Bevæg Dig for Livet" samarbejde. Og hvad betyder nu det. Det er en form for anerkendelse og opbakning fra Hovedforbundene DIF og DGI som dermed støtter og bakker op om samarbejdet.

Kun ganske få DPF klubber er ikke medlem af DGI, så vi burde alle være interesseret i en optimal udnyttelse af de ressourcer, der bruges på petanque i Danmark. Apropos ressourcer, så har jeg læst på Facebook, at nogen mener, at DPF skal bruge samme beløb på bredden som på eliten. Det kan jeg snakke rigtigt rigtigt længe om. Og det vil jeg også gerne. Det er jo netop en af vores bestyrelses allervigtigste opgaver. Nemlig at prioritere udnyttelsen af vore midler. Altså vores penge. Det gør vi ved det fremlagte budget, som I skal tage stilling til i dag. Ved at ændre på tallene her, kan I ændre på den prioritering, vi har valgt i bestyrelsen. Inden nogen finder anledning til det, er det nok væsentligt at drøfte, hvilke penge der benyttes til hvad. En stor del af pengene bruges til lønninger. Og går lønningerne til elite eller bredde. Tja. Udviklingskonsulenten arbejder stort set udelukkende for nuværende med bredden. Det er primært grundet vores aftale med DIF som jo giver DPF et tilskud på over kr. 1,5 mill. Klubberne og medlemmerne betaler ca. 400.000 i kontingenter og licens. – mere så man kan holde det op imod hinanden.

Vi har altså en aftale med DIF om primært at arbejde med tre spor, som vi allesammen ved. Spor 1. Fastholdelse og rekruttering af medlemmer. Spor 2. Samarbejde med DGI. Spor 3. Talentudvikling som for nuværende primært varetages af eliteudvalget, men der er planlagt en større udvikling her, som måske også kommer til at involvere udviklingskonsulenten, og i øvrigt en helt masse frivillige.

Elite

Det er meget vigtigt for mig at understrege. Eliten og landsholdene er en del af DPF's dna. Punktum. Det står efter min mening uden for diskussion. Også efter Difs mening. Ellers var vi jo DGI som har bredden og breddearbejdet som deres dna. Hvis noget har været i tvivl om det, kan jeg ikke sige det tydeligere. Vi **vil** prioritere eliten og landsholdene. Og der skal være virkelig vægtige argumenter, for at vi **IKKE** deltager i et EM eller VM. Det kan f.eks. være så dyrt at deltage et sted i verden, at det ikke giver nogen mening. Eller hvis de hold vi normalt sammenligner os med ikke deltager i mesterskabet. Ellers er Danmark med hver gang vi er kvalificeret. Det betyder dermed ikke, at vi er ligeglade med bredden. Slet ikke. For at få en elite skal man have en bredde. I Danmark har bredden blot primært valgt at organisere sig i DGI. Fint med mig. For når petanquespillere vil bare lidt mere med deres petanque, så melder de sig jo ind i en af vores medlemsklubber. DPF og DPF klubberne er nemlig det eneste sted i Danmark der kan levere udvikling af petanquespillet. Sådan er det bare.

Jeg har også bemærket at nogen stiller spørgsmålstegn ved om pengene til landstræneren er givet godt ud. Det kan jeg godt love for at de er. Og det kan landsholdsspillerne der oplever ham til samlingerne, og har ham med mesterskaberne. Og jeg kan ikke få øje på en dansker som ville kunne præstere og

levere noget, der bare lidt ligner hvad Pascal Verbregue kan. Det er min vurdering og personlige holdning efter at have overværet ca. 100 kampe med Pascal som coach. Man er hjertelig velkommen til at være uenig. I så fald glæder jeg min til at høre argumentationen.

Vedtægter

Vi opdaterer med jævnlige mellemrum vores vedtægter. Nogle gange for redaktionelle ændringer. Nogle gange af strategiske årsager. Og nogle gange fordi tiden er løbet fra vedtægterne. Jeg synes at tiden er inde til at vedtægterne får et gennemsyn.

Vores strategiaftaler med DIF betyder, at de handlingsplaner der er nævnt i vedtægterne ikke længere er absolut relevante. EU har også netop udarbejdet en ny strategi, som erstatter deres handlingsplan.

Jeg mener også, at tiden er inde til at drøfte hvilke emner repræsentantskabet kan træffe beslutninger om, og hvilke de ikke kan. Udvalg og bestyrelse i DPF har en stor grad af beslutningskompetence, som repræsentantskabet ikke kan blande sig i.

Absolut til nogens fortrydelse. Både i år og tidligere har vi modtaget forslag til repræsentantskabet om ændringer af Sommelandsturneringen. På grund af vores vedtægter og reglementer kan forslagene ikke realitetsbehandles som forslag, men må henvises til punktet eventuelt. I dette tilfælde ligger beslutningskompetencen i Turneringsudvalget og i helt i særlige tilfælde i bestyrelsen. I år er det Torslunde Ishøj som har stillet et forslag og Jonstrup har tidligere stillet et lignende forslag. Et par gange endda.

Også Appeludvalget skal vi se på om vi vil ændre på. Vores forbundsfællesskab i DIF har nemlig etableret et fælles appeludvalg med jurister som medlemmer med to tilknyttede eksperter fra de aktuelle forbund. Jeg og FU tror, at det være en styrkelse af behandlingen, idet sagerne behandles så de ligger klar til en evt. appel til DIFs Ordens og Amatørudvalg. Så er vi også dejlig fri for eventuelle habilitetsproblemer. Vi er jo en lille familie i Dansk Petanque Forbund og der er rigtigt mange familier og klubber, som kender hinanden.

Inden jeg slutter min beretning vil jeg blot oplyse, at jeg først til behandlingen af forslaget til ny licensstruktur vil berette om den historie. Der vil ved den lejlighed blive rig lejlighed til at kommentere forslaget.

Jeg vil gerne sige tak for samarbejdet med bestyrelsen. Tak for samarbejdet med medarbejderne Pernille og Kenneth. Tak for jeres støtte og tak for samarbejdet om de mange forskellige forslag. Jeg afslutter hermed min mundtlige beretning og henviser i øvrigt også til min skriftlige beretning.